

A Fővárosi Ítéltábla dr. Vetési Vince ügyvéd (**fél címe**) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek, dr. Visontai Csongor ügyvéd (fél címe 2) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen élettársi vagyontársaság megosztása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. április 15. napján meghozott 11.P.20.125/2015/39. számú ítélete ellen a felperes részéről 40. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy a felek 2009. június 23. napjától 2014. május 16. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a perköltségre is kiterjedően hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az élettársi közös vagyon megosztása tárgyában a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

A hatályon kívül helyezéssel összefüggésben a felperes másodfokú költségét 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) forintban, az alperes másodfokú költségét 1.905.000 (Egymillió-kilencszázötezer) forintban állapítja meg, a le nem rótt fellebbezési illeték pedig 2.452.000 (Kétmillió-négyszázötvenkétezer) forint.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a házastársi közös vagyonának megosztását követően kapott 20.000.000 forint felhasználásával és hitel igénybevételével vásárolta meg a ... szám, (továbbiakban: ... utcai ingatlan) valamint a ... szám (továbbiakban: ... utcai ingatlan) alatti lakásingatlanokat. A ... utcai lakást irodaként használta és életvitelszerűen a ... utcai lakásban lakott. A felperes két egyszemélyes Kft., a ... Kft. és a ... Kft. tulajdonosa volt, mindkét cég pénzügyi szolgáltató tevékenységgel foglalkozott.

Az alperes öröklés útján szerezte meg a ... szám alatti önkormányzati lakás bérleti jogát és ebben a lakásban lakott életvitelszerűen.

A felek 2008 nyarán ismerkedtek meg és érzelmi kapcsolat alakult ki közöttük. A felperes tulajdonában álló ... utcai lakásban laktak életvitelszerűen. A felek élelmiszer kereskedelmi tevékenységbe fogtak akként, hogy gazdasági társaságokat alapítottak, együttműködtek más

természetes személyekkel, illetve azok cégeivel. A feladatokat megosztották egymás között és saját egyedi tevékenységük, teljesítményük arányban a szerzett jövedelmet megosztották.

2012 szeptemberében megvételre került a ... szám alatti lakóházingatlan (a továbbiakban: ... ingatlan) akként, hogy annak ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosa 1/1 arányban az alperes édesanyja lett. Ebben az ingatlanban életvitelszerűen laktak a felek és a felperes gyermeke. Az ingatlanból a felperes 2014. május 16. napján költözött el az alperes felszólítására.

A felperes keresetében az élettársi közös vagyon megosztását kérte. Keresetének ténybeli alapjául arra hivatkozott, hogy 2008 októberétől 2014. május 16. napjáig az alperessel élettársi kapcsolatban éltek.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, tagadta, hogy közöttük élettársi kapcsolat állt fenn.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A keresetet a 2013. évi CLXXVII. törvény 50. § (1) bekezdés alkalmazásával az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 578/G. § (1) bekezdése alapján bírálta el és azt vizsgálta, hogy e jogszabályi rendelkezésnek megfelelően a felek együttélése élettársi kapcsolatnak minősül-e: fennállt-e a felek érzelmi közössége, közös háztartásban történő együttélése, valamint közös gazdálkodása.

A felek egyező előadása alapján azt állapította meg, hogy érzelmi kapcsolatuk fennállt.

A szomszéd és más, felperes által indítványozott tanúk vallomása alapján bizonyítottanak látta a felperesnek azt az állítást, hogy az alperes életvitelszerűen tartózkodhatott a ... utcai lakásban. Együttélésük akként valósult meg, az alperes úgy használta a felperes tulajdonában álló lakást, hogy a közös használat nem testesített meg közös gazdasági célt. Az alperes nem vett részt a lakás fenntartásával, használatával együtt járó költségek viselésében, a lakást a felperes teljes egészében saját vagyonaként kezelte, az alperes pedig azt nem tekintette semmilyen hányadban sajátjának, azt kizárólag az érzelmi kapcsolat ténye miatt használta. A felek szándéka nem irányult arra, hogy ez a lakás bármilyen módon közössé váljon.

A felek gazdasági együttműködése körében megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a ... Kft. és a ... Kft. tevékenysége már kifutott, tehát nincs jelentősége annak, hogy a felek a ... Kft.-ben egy ideig cégtársak voltak. Rögzítette azt is az elsőfokú bíróság, hogy a később létrehozott cégek által végzett élelmiszer kereskedelmi tevékenység pedig akként működött, hogy az a kívülálló partnerek felé mint céges tevékenység jelent meg, egymás között azonban mindenki önállóan, saját javára végezte a feladatmegosztás szerinti tevékenységet és a felperes felé jutalékkal kellett elszámolni. Nem volt szó arról, hogy a felek együtt dolgoztak azzal a közös gazdasági céllal, hogy a megszerzett jövedelem közös vagyonuk, vagyonszerzésük bázisa legyen. Ehelyett a felek a ráosztott feladatot elvégezték és saját jövedelmüket saját javukra szerezték meg. Az pedig, hogy a tevékenység a felperes ... utcai lakásában folyt, nem bír jelentőséggel.

Rögzítette azt is az elsőfokú ítélet, hogy a ... külföldi jogi személy egyszemélyes tulajdonosa az alperes. A ... által megszerzett ... cégnek érdemi bevétele nincs, érdemi tevékenységet nem folytat, ezért nem érthető, hogy a felperes miből gondolta azt, hogy a ... értéke a keresetlevélben rögzített 107.959.108 forint. A ... által tervezett tevékenység az alperes ötlete volt, amelyről hallhatott a felperes is, de ez önmagában nem egyenlő a közös gazdálkodással, a közös vagyonszerzési céllal, tudattal és szándékkal.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a gazdasági életközösség megállapíthatóságához az kell,

hogy létrejöjjön egy olyan vagyonmennyiség, ami összetételében, szerkezetében és mértékében alkalmas arra, hogy a közös vagyonszerzési célzatot, szándékot és tudatot igazolja. Ilyen vagyonmennyiség a perbeli esetben nem keletkezett. A feleknek az érzelmi kapcsolat kezdetén, alatta és azt követően megvolt és megmaradt saját anyagi egzisztenciája és nem volt cél vagyonaik vegyítése. Ebből pedig az következik, hogy nem keletkezett közös vagyon és a felek között a gazdasági életközösség nem állt fenn.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, az alperes csatlakozó fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, közbenső ítélettel állapítsa meg az élettársi kapcsolat fennállását és az élettársi közös vagyon megosztása érdekében ezt meghaladó részében az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság nem tett eleget sem a Pp. 206. § (1) bekezdésében, sem a 221. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének: a tényállást részben tévesen, részben hiányosan állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte. A hiányosan megállapított tényállásból a bizonyítékok részben okszerűtlen mérlegelésével, részben azok teljes figyelmen kívül hagyásával tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felek gazdasági közössége hiányzott.

Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékok, így ..., ..., ... tanúk vallomása bizonyította a felperesnek azt az állítását, hogy a felek a ... utcai ingatlanban életvitelszerűen együtt laktak.

Fellebbezési érvelése szerint a felek gazdasági együttműködése megvalósult a ... ingatlan megszerzése, az együttélés tartama alatt alapított gazdasági társaságok működtetése, a felperes gyermekének közös háztartásban történő nevelése, valamint az együttélés alatt szerzett vagyontárgyak megszerzése során.

Azt a felperesi állítást, amely szerint a ... ingatlant közösen választották ki és közösen újítták fel, bizonyította ..., ..., ..., ... tanúk vallomása.

Az együttélés alatt alapított gazdasági társaságok közös működtetése az alperes előadása alapján is megállapítható. A gazdasági együttműködés tényét támasztja alá ezen túlmenően ... tanú vallomása, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy a felperes jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy az alperes által tulajdonolt gazdasági társaságok eredményesen működjenek, tevékenyen részt vett abban, hogy az alperes cégeivel minél nagyobb bevételre tudjon szert tenni.

A felperesnek az alperes cégeiben folytatott tevékenységét bizonyítják a felperes elektronikus címére érkezett levelek. A felperes által csatolt e-mailek bizonyítják, hogy a felperes az ... Kft.-nek és az ... Kft.-nek ténylegesen nem volt sem tagja, sem munkavállalója, mégis ő végezte a meghatározó szakmai munkát ezekben a társaságokban, az ő üzleti kapcsolatai révén működött eredményesen a két társaság. Az alperes cégeinek székhelye pedig a felperes tulajdonában álló ... utcai ingatlanban volt. Ezt kizárólag a felek szoros érzelmi kapcsolata indokolhatja és az a közös cél, hogy a felperes tevékenysége révén a társaságok gazdaságilag eredményesek legyenek. Az élettársi kapcsolat fennállásának megállapításához szükséges, a befolyó jövedelmek közös felhasználását jelentő gazdálkodás keretein jóval túlmutató, a gazdasági életben a vállalkozásaik között is megvalósuló közös gazdasági tevékenységet folytattak a felek, amely elegendő az élettársi kapcsolat megállapításához szükséges gazdasági közösség bizonyításához.

Hivatkozott a felperes fellebbezésében arra is, hogy az alperes a felperes ... utcai és a ... utcai ingatlanának értékesítéséhez szükséges tehermentesítéshez 30.000.000 forinttal járult hozzá. Ezt pedig csak az indokolhatja, hogy a felek élettársak voltak.

Az alperesnek a felperes gyermekének nevelésében, ellátásában, anyagi támogatásában történő aktív részvétele, valamint az a tény, hogy együttélésük alatt több gépjárművet vásároltak, szintén a gazdasági életközösség fennállását bizonyítja. Az életközösség fennállását igazolja az is, hogy a felek közös gyermek vállalását is tervezték.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását kérte. Iratellenesnek és valótlanak tekintette az elsőfokú ítéletnek azt a megállapítását, hogy az alperes életvitelszerűen tartózkodott a ... utcai lakásban. Az alperes ugyanis az együttélés felperes által állított időtartamában a ... utcai ingatlanban lakott. Ezt az állítását bizonyította ..., ..., ... és ... tanúk vallomása.

Iratellenesnek és valótlanak tekintette az ítélet indokolásának azt a megállapítását is, amely szerint az alperes „az édesanyja nevére szerzett lakóházat is használhatta”. A megállapítás azért valótlan, mert a ... házát nem az alperes szerezte, hanem szülei vették meg takarításukból.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes által fellebbezett körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, a cégmásolatok, a felek másodfokú tárgyaláson tett előadása, valamint a 4/A/1. sorszám alatt csatolt nyilatkozat alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint kiegészíti:

A felek kapcsolatának létesítésekor a felperes tagja és ügyvezetője volt a 2005. január 6. napján bejegyzett ... Kft.-nek, melynek fő tevékenysége: máshová nem sorolt egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység és egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység; valamint a 2008. február 21. napján bejegyzett ... Kft.-nek, melynek fő tevékenysége: egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység.

Az alperes munkaviszonyban állt a ... Kft.-nél. Munkaviszonya 2009. július 1. napján megszűnt. Az alperes ekkor (2009. június 23. napján) ellenérték fizetése nélkül megszerezte a felperesnek a ... Kft.-ben fennálló üzletrészt, de a Kft. ügyvezetője továbbra is a felperes maradt. 2009. augusztus és 2011. április közötti időtartamban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyilvántartásában az alperes után adatszolgáltatást teljesítő munkáltatóként/kifizetőként a ... Kft. szerepelt.

2011. augusztus 16. napján az alperes ... Kft.-ben megszerzett üzletrésze ellenérték fizetése nélkül visszakérült a felperes tulajdonába és a 2011. augusztus 23. napján kelt okirattal az alperes tagsága és ügyvezetése mellett megalakult az ... Kft. A cég fő tevékenysége: víz,- gáz,- fűtés,- légkondicionáló szerelés, de tevékenységi körébe tartozott egyebek mellett a vegyes termékkörű ügynöki nagykereskedelem is. A Kft. székhelye a ... utcai ingatlanban volt.

A felperes a Kft. tevékenységében aktívan részt vett. ... a cég partnerei, az ... által küldött, 2011. szeptember 20. napján kelt szerződést és egy 2011. október 7. napján kelt, kristálycukor szállítására vonatkozó iratot; valamint a ... Kft. által küldött, 2011. szeptember 20. napján kelt szerződést és két, 2011. szeptember 19. napján kelt szállítólevelet a felperes e-mail címére továbbított.

A ... Kft. pedig 2011. október 4-én két szállítmány szállítási dokumentumait küldte a felperes, mint címzett részére. Az utolsó számlákat pedig a ... Kft. „Kedves ... és ...” megszólítással a felperes e-mail címére küldte.

2011. október 20-án a Kft. könyvelője a felperest hívta fel az e-mail címére küldött levélben a Kft.-t terhelő járulékok befizetésére.

Az alperes az ... Kft.-ben fennálló üzletrészt 2011. december 29. napján eladta egy ... vevőnek.

Ezt követően a felek és az alperes barátja, ... két hónap időtartam alatt három olyan Kft. üzletrészt szerezte meg, illetve egy olyan Kft.-t alapított, amelynek fő tevékenységi köre azonos: vegyes

termékkörű-, illetve élelmiszer nagykereskedelem.

Az alperes tagsága és ügyvezetése mellett 2012. február 2-i bejegyzéssel jött létre a ... Kft., amelynek nevét ..., majd ... Kft.-re módosították. Székhelye a ... utcai ingatlanban volt, fő tevékenységi köre pedig vegyes termékkörű ügynöki nagykereskedelem.

... a 2012. február 12. napján kelt szerződéssel szerezte meg az ... Kft. üzletrészt, melynek fő tevékenységi köre élelmiszer, ital, dohányáru vegyes nagykereskedelem.

A felperes pedig az alperes segítségével 2012. március 22. napján szerezte meg az ..., valamint az ... Kft. üzletrészeit. A Kft.-k székhelye a ... utcai ingatlan, fő tevékenységi körük vegyes termékkörű ügynöki nagykereskedelem.

A felperes az ... Kft. üzletrészt 2012. augusztus 16. napján átruházta egy ... vevőre, az ... Kft. üzletrészeit pedig 2012. szeptember 5. napján az alperesre. A cég neve ekkor ... Kft.-re változott.

A felperes, miután valamennyi üzletrészt értékesítette, 2012. október 2-án munkaviszonyt létesített az ... Kft.-ben.

Az alperes az ... Kft.-ben meglévő üzletrészt 2012. november 27. napján értékesítette egy ukrán vevő részére, és ugyanezen a napon a ... Kft.-ben meglévő üzletrészt is átruházta ...ra. A ... és az ... Kft. tagja és ügyvezetője ... lett.

Az alperes 2013. április 4. napján alakította meg ... államban ...-t. A cég igazgatója és 100%-os részvényese az alperes lett. A ... 2013. július 8. napján szerezte meg a ... Városi Bíróság cégjegyzékében vezetett ...-t. Ennek a gazdasági társaságnak az ügyvezetője az alperes lett, tisztsége keletkezésének dátuma 2013. október 8.

A ... 2013. december 2. napján ellenérték fizetése nélkül megszerezte a ... Kft. és az ... Kft. üzletrészeit. Mindkét Kft. ügyvezetője ... maradt.

A felperes tevékenyen részt vett mind a ... alapításában, mind a ... üzletrészenek megszerzésében. 2013. augusztus 6. napján a ... a felperes e-mail címére küldött egy alperes részére szóló levelet, amelyben az alperest a ...iai és ...i cégalapítás és cégeladás részletes feltételeiről és a szolgáltatás díjairól tájékoztatták. 2013. október 4. napján a felperes saját e-mail címéről az alperes nevében küldte meg a ... cégalapításhoz szükséges dokumentumokat. A ... 2013. október 8. napján küldte meg a szolgáltatások végső árkalkulációját és az előlegszámlát. A levél címzettje az alperes volt, de a levél a felperes e-mail címére érkezett. 2013. október 8. napján a felperes még egy levelet írt a ... címére, amelyben a tervezett cég tevékenységi köreit jelölte meg.

A ... kézbesítési megbízottja, ... ügyvéd 2013. december 19. napján a felperesnek címezte és e-mail címére küldte a ... Kft. változásbejegyzés iránti kérelmét elutasító végzést és tájékoztatta a felperest arról, hogy az alperestől milyen okiratokat kell beszerezni a kérelem teljesítéséhez.

A 2013. december 20. napján kelt, szintén a felperes részére címzett levélben ... ügyvéd újabb tájékoztatást adott arról, hogy milyen okiratot, hogyan kell kitölteni. 2014. február 11. napján pedig a felperes címére küldte meg az ... Kft. változásbejegyzésére vonatkozó cégbírósági végzést.

A ... székhelyszolgáltatója 2015. május 7. napján a felperes címére küldött levélben tájékoztatta a ...-t arról, hogy a székhelyszolgáltatás díja nincs megfizetve és felhívta a szolgáltatási díj befizetésére.

Az ... Kft. és az ... Kft. között olyan szerződéses kapcsolat állt fenn, amely alapján az ... Kft. az általa közvetített ügyletekért jutalékban részesült.

A prágai székhelyű, ... tulajdonában álló ... a felperessel, mint magánszeméllyel állt kapcsolatban, és a felperes által szerzett ügyletekért jutalékot fizetett részére. Ugyanilyen kapcsolatban állt a cég az alperessel is, aki magánszemélyként közvetített a cég számára ügyleteket, a jutalékot pedig euróban,

számla nélkül kapta. A felekkel a ... külön-külön állt kapcsolatban, közös jutalékot nem fizetett a részükre.

..., mint a fuvarozással foglalkozó ... vezetője, szintén jutalékot fizetett a felperes részére számla nélkül. Amikor az alperessel került üzleti kapcsolatba, akkor a cégek közötti jutalékot egymásnak leszámlázták. A felek részére közös jutalékot nem fizetett, a felekkel külön-külön számoltak el. Előfordult, hogy a ...-nel kapcsolatos, ... nevére címzett, ...től származó hivatalos iratokat ... a felperes részére továbbított.

Az alperes szintén havonta jutalékot fizetett a felperesnek az alperes cégei részére közvetített üzletek után.

A felperes nem fizette sem a ... utcai, sem a ... utcai ingatlan vételárának kifizetéséhez felvett kölcsön törlesztőrészeit, ezért a szerződéseket a hitelező pénzügyi intézet felmondta és a követelést az ... Zrt. szerezte meg. Az alperes megbízta a ... Zrt.-t a követelés megvásárlásával akként, hogy az ehhez szükséges 30.000.000 forintot a 2013. március 18. napján kelt kölcsönszerződéssel biztosította a ... Zrt. részére. A Zrt. a megbízás alapján a követelést megszerezte. Az ingatlanok értékesítéséből befolyt vételár ügyvédi letétbe került azzal, hogy annak felvételére az alperes volt jogosult. Az alperes azonban a 2014. november 25. napján kelt nyilatkozattal hozzájárult ahhoz, hogy a ... Zrt. a ... utcai ingatlan értékesítéséből befolyó második vételárrészből 4.750.000 forintot a felperes gyermekének és édesanyjának a bankszámlájára teljesítsen. Ezzel a részlettel együtt az alperes összesen 24.500.000 forintot biztosított a felperesnek azzal a céllal, hogy felhasználásával meg tudja vásárolni a ... szám alatti ingatlant.

A ... szám alatti ingatlan 23/40 tulajdoni hányadát a felperes a 2014. május 23. napján kelt bejegyzéssel szerezte meg, további 17/40 tulajdoni hányada ugyanezen a napon történt bejegyzéssel a felperes édesanyjának tulajdonába került.

2014. május 16. napján az alperes a felperesnek és gyermekének a ... ingatlanban lévő ingóságait összecsomagolta, azokat elszállíttatta a ... utcai lakásba és felhívta a felperest az ingatlanból történő távozásra. Ugyanezen a napon a felperes munkaviszonyát közös megegyezéssel megszüntették az ... Kft.-nél.

A kiegészített tényállás alapján a fellebbezés alapos, a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

A felperes másodlagos fellebbezési kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Az elsőfokú bíróság eljárása során a közbenső ítélet meghozatalához szükséges tényállás megállapítása érdekében a bizonyítást lefolytatta, és nem vétett olyan súlyos eljárási hibát, ami az elsőfokú ítélet teljes hatályon kívül helyezését indokolná. Ezért az ítélet a felperes elsődleges fellebbezési kérelme alapján érdemben vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Alaposan hivatkozik a felperes fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélethozatal során nem tett eleget a Pp. 206. § (1) bekezdésében és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének: a tényállást hiányosan és részben tévesen állapította meg, a rendelkezésre álló bizonyítékokat pedig okszerűtlenül, illetve egyáltalán nem mérlegelte.

A Pp. 206. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 221. § (1) bekezdés pedig azt írja elő, hogy az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapul. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni

kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A mérlegelés annak az ítéletben történő részletes kifejtését jelenti, hogy a bíróság az egyes bizonyítékoknak milyen indokok miatt, milyen bizonyító erőt tulajdonított, más bizonyítékokat miért nem fogadott el, és a tényállásban rögzített tényeket milyen bizonyítékok alapján állapította meg. (BH2015. 254.)

Az ítélet részletes indokolására vonatkozó előírás nem formális kötelezettség, hanem a bírói mérlegelő, értékelő tevékenység fontos bizonyítéka és ezáltal egyúttal korlátja is. A bizonyítékok indokolásban megjelenő részletes számbavétele, elemzése, az elfogadásuk melletti és elleni érvek ismertetése és a velük kapcsolatos döntés indokolása alapján tudnak a felek állást foglalni a rendelkező részben foglalt döntés elfogadása vagy a jogorvoslat igénybevétele kérdésében, végső soron tehát a bizonyítékok értékeléséből táplálkozik a bírói döntés meggyőző ereje. (BH2013. 287, BDT2004. 1085.)

Az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi kötelezettsége ellenére a rendelkezésre álló és az élettársi kapcsolat feltételeinek fennállása szempontjából jelentős tanúvallomások egy részét egyáltalán nem értékelte és nem indokolta ezek mellőzését. Nem tett eleget a tanúvallomások mérlegelésére vonatkozó kötelezettségének az elsőfokú bíróság azzal a megjegyzéssel sem, hogy „például a szomszéd tanúvallomása, de más felperes által indítványozott tanú vallomása is” bizonyította a felperes közös háztartásra vonatkozó előadását. Ebből a hivatkozásból nem lehet megállapítani, hogy a felperes által bejelentett jelentős számú tanú közül az elsőfokú bíróság melyik tanúnak a vallomását, milyen tartalommal fogadta el és nem állapítható meg az sem, hogy az ellentétes tartalmú tanúvallomásokat miért nem értékelte.

A közös gazdálkodás bizonyítására a felperes jelentős számú okirati bizonyítékot is csatolt, ezek értékelését az elsőfokú bíróság teljes egészében elmulasztotta és mellőzését nem indokolta.

Annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság terjedelmes bizonyítást folytatott le az élettársi kapcsolat feltételeinek tisztázására és jelentős számú okirati bizonyíték is rendelkezésre áll, ítéletét a bizonyítékok mérlegelése helyett feltételezésekre, és a perrel semmilyen összefüggésben nem álló jogi okfejtésekre alapította. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a jogvita elbírálásához szükséges jelentős tények megállapíthatóak a perben, az elsőfokú bíróság mégis rendkívül röviden és hiányosan állapította meg a tényállást. A jogi indokolási részben ugyan felsorolja az együttélés tartama alatt alapított gazdasági társaságok adatait, de az azok alapjául szolgáló cégiratok nincsenek az elsőfokú iratok között.

A Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság reformatórius jogkörében eljárva az elsőfokú ítéletet részben vagy egészben megváltoztathatja. Ennek keretében teljes egészében felülbírálhatja az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan mérlegelheti a bizonyítás eredményét és új tényállást állapíthat meg (EBH2006. 152.).

A bizonyítékok mérlegelésének és az ítélet indokolásának hiányosságait - miután a tényállás megállapításához szükséges adatok rendelkezésre állnak - az ítéltábla az alábbiak szerint pótolja:

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság abban a kérdésben, hogy jelen jogvitára a 2013. évi CLXXVII. tv. 50.§ (1) bekezdés értelmében az 1959. évi IV. tv. (régí Ptk.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A régi Ptk. 685/A. §-hoz kapcsolódó ítélkezési gyakorlat szerint az élettársi kapcsolat fogalma feltételezi a felek közös lakásban való együttélését, a közös háztartás fenntartását, az összetartozásuk harmadik személyekkel szembeni felvállalásának tényét, a felek közötti érzelmi és gazdasági közösség fennállását.

Érzelmi kapcsolat:

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az élettársi kapcsolat feltételül szabott érzelmi közösség fennállt a felek között, ezt az alperes csatlakozó fellebbezésében nem sérelmezte. Ezért ezt az ítélet tábla nem vitatott tényként elfogadta.

Együttélés, közös háztartás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett jogi okfejtéssel szemben az élettársi kapcsolat fennállásához szükséges közös háztartás csak és kizárólag azt jelenti, hogy a felek életvitelszerűen egy lakásban élnek, közös háztartást vezetnek. Nem akadály a életvitelszerű együttélés megállapításának, ha ez valamelyik fél kizárólagos tulajdonában álló ingatlanban valósul meg és fel sem merülhet, hogy az együttélésnek az is a feltétele legyen, hogy a másik félnek szándékában álljon a lakott ingatlan tulajdonában való részesedés.

Az indokolási kötelezettség teljesítése nélkül, de helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes állításának megfelelően a felek életvitelszerűen együtt éltek mind a ... utcai, mind a ... ingatlanban. Az alperes tagadta, hogy a ... utcai lakásban lakott. Nem vitatta, hogy biztosította a felperes és gyermeke számára a ... ingatlanba történő beköltözést, de állítása szerint ennek indoka kizárólag az volt, hogy a felperes ... utcai lakását felújították és ennek időtartamára engedélyezte a felperes és gyermeke lakhatását.

A felperesnek a ... utcai ingatlanban történő együttélésükre vonatkozó előadását teljes mértékben bizonyította ... (12. szám alatti jegyzőkönyv 5-10. oldal) és ... (28. szám alatti jegyzőkönyv 1-6. oldal) tanúvallomása.

... tanú ugyan a felperes gyermeke, így nem tekinthető érdektelen tanúnak, ennek ellenére az ítélet tábla a tanú vallomását bizonyítékként elfogadta. Az élettársi közös vagyon megosztása iránti perekben ugyanis rendszeresen előfordul, hogy a felek együttélésére és a felek kapcsolatára közeli hozzátartozók tudnak tanúvallomást tenni. A felek érzelmi kapcsolatáról, benső viszonyairól ugyanis leginkább a velük bizalmas kapcsolatban álló személyek rendelkeznek tudomással, ezért önmagában a hozzátartozói kapcsolat miatt tanúvallomásukat nem lehet mellőzni. Nincs akadály a közeli hozzátartozó tanúvallomása bizonyítékként történő értékelésének, ha az meggyőző, aggálytalan, a per egyéb adataival és más tanúk vallomásával is egybeesik.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a tanúvallomás tételekor már nagykorú, a felek kapcsolatának létesítésekor pedig 12 éves tanú az együttélés apró részleteire is kiterjedő, aggálytalan, élményszerű vallomást tett, amely egyezik a teljesen érdektelen ... tanúvallomásával is. Ezért nincs indok a tanúvallomás mellőzésére. Hangsúlyosan hivatkozik az ítélet tábla arra, hogy tanúvallomásának tartalmát az alperes sem vitatta. Meghallgatásakor ugyan nem volt jelen a tárgyalóteremben, de a vallomását tartalmazó jegyzőkönyvet a bíróság kézbesítette jogi képviselője részére, és az alperes arra írásban sem tett észrevételt. Ennek azért is van jelentősége, mert az alperes a felperes által bejelentett többi tanú vallomását írásbeli előkészítő irataiban részletesen kifogásolta: így ... és ... tanúknak a 2015. október 2-i tárgyaláson tett tanúvallomását a 22/A/1. szám alatti előkészítő iratban; ... és ... tanúk 2015. november 18. napján tartott tárgyaláson tett tanúvallomását pedig a 23. szám alatti előkészítő iratban.

Nem fogadta el az ítélet tábla az alperesnek azt az előadását sem, hogy a tanú vallomását azért nem lehet bizonyítékként értékelni, mert a felek kapcsolatának fennállása alatt is rossz viszonyban voltak. Ezt az alperesi állítást ugyanis cáfolja ...nak a tanúvallomása, (13. számú jegyzőkönyv 5. oldal) amely szerint a felperes gyermeke focizni is járt az alperessel, illetve ... tanúvallomása, (21.

számú jegyzőkönyv 2. oldal) aki ... tanúvallomásával egyezően adta elő, hogy az alperes a gyermek 18. születésnapjára egy értékes órát ajándékozott. Az a tény pedig, hogy a tanúvallomás tételét követően a tanú az alperes állítása szerint (21. számú jegyzőkönyv 3. oldal) megrongálta az egyik állított közös vagyonba tartozó személygépkocsit, nem ad alapot arra, hogy visszamenőlegesen aggályossá tegye a tanúvallomást.

Ezen tanúvallomás alapján bizonyítottnak látta az ítélőtábla a felperesnek azt az előadását, hogy a felek 2008. október hónaptól kezdődően állandó jelleggel, életvitelszerűen, családként együtt éltek a felperes ... utcai lakásában. Az összeköltözés kezdő időpontját is megfelelően bizonyította a tanú vallomása, mert azt életében egy fontos eseményhez, egy amerikai nyaraláshoz kötötte.

Bizonyítja a feleknek a ... utcai lakásban történő életvitelszerű együttélését ... tanú vallomása is. A tanú a ... utcai társasházban lakó szomszéd, aki semmilyen kapcsolatban nincs a felekkel, teljesen érdektelen, elfogulatlan tanúnak tekinthető. Egyértelműen megerősítette a felperesnek azt az előadását, hogy a tanúnak a társasházba 2008 novemberében történt beköltözésekor a felperes már a lakásban lakott, az alperesről pedig azt hitte, hogy a felperes házastársa, tekintettel arra, hogy folyamatosan együtt látta őket. Életvitelszerűen adta elő a tanú azt is, hogy felperes lakásához egy parkolóhely tartozott, ezért napi rendszerességgel konfliktust jelentett közöttük az, hogy a felek az általuk használt két autóval az ő parkolóhelyüket is elfoglalták.

... (21. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) és ... (22. szám alatti jegyzőkönyv 6. oldal) tanúk is úgy nyilatkoztak vallomásukban, hogy a felek együtt laktak a ... utcában. Tanúvallomásuk azonban kevésbé tartalmazott konkrét adatokat, csupán annyira korlátozódott, hogy a lakásban férfi holmikat is láttak, amelyből arra következtettek, hogy az alperes is ott élt életvitelszerűen. Ennyiben erősítették meg ... és ... tanúvallomását.

Nem fogadta el az ítélőtábla a ... utcai ingatlanban megvalósult együttlakás bizonyítására a felperes édesanyjának, **...nak** a tanúvallomását, (25. szám alatti jegyzőkönyv) mert az még a felperes előadásával sem esik egybe. A tanú ugyanis úgy nyilatkozott, hogy a felek már a ... utcában történő összeköltözést megelőzően fél-egy évvel együtt laktak a ... utcában is. Ezt pedig még a felperes sem állította.

Nem fogadta el ebben a körben az ítélőtábla az alperes szüleinek, **...nak és ...nak** a tanúvallomását sem, (17. sorszám alatti jegyzőkönyv) mert ezen tanúk csak kategorikusan kijelentették, hogy a felek nem éltek együtt. Ezért nem alkalmasak a részletes, egybehangzó tanúvallomások által bizonyított tények megdöntésére.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében hivatkozott tanúvallomások sem alkalmasak a ... utcai lakásban megállapított együttélés cáfolatára. ... (13. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) tanú számára követhetetlen volt, hogy a felek együtt laktak-e; ... (13. szám alatti jegyzőkönyv 8. oldal) tanú úgy nyilatkozott, hogy nem voltak olyan viszonyban, hogy belelátott volna a belső kapcsolatukba; ... tanú (13. szám alatti jegyzőkönyv 10. oldal) a felek együttéléséről egyáltalán nem nyilatkozott, ... tanú (33. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) pedig arra a kérdésre, hogy az alperes lakott-e a kistérségi lakásban, úgy válaszolt, hogy nem tudja.

Nem fogadta el az ítélőtábla az alperesnek azt az állítását sem, hogy a felperesnek és gyermekének a ... ingatlanba történő beköltözését nem a közöttük fennálló kapcsolatra tekintettel, hanem kizárólag azért engedélyezte ideiglenesen, mert a felperes ... utcai lakását felújították.

A perben teljesen érdektelen és elfogulatlan tanú, ... ingatlanközvetítő úgy nyilatkozott, (22. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) hogy a felek együtt jelentkeztek az ingatlanközvetítőnél azzal a szándékkal, hogy eladó vízparti ingatlant keresnek. Ezt követően pedig több eladó ingatlant is megnéztek közösen, és a tanú számára úgy tűnt, hogy az ingatlan kiválasztásába mindkettőjüknek

volt beleszólása, az közös döntésük volt. Ebből az következik, hogy a felek a közös lakhatás céljára kerestek ingatlant; függetlenül attól, hogy annak vételárát ki fizette ki, illetve az ingatlan kinek a tulajdonába került.

Azt, hogy a felperes és gyermeke a felújítás legfeljebb néhány hónapos időtartamára költözött ...ra, kizárja az a tény is, hogy a kiköltözést követően a ... utcai ingatlant a felperes bérbeadta. A bérbeadás tényét bizonyította ... (21. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldal) tanú vallomása, aki elmondta, hogy a felek ...ra történő költözését követően egyetemista fia költözött bérlőként a ... utcai lakásba és ott élt egy éven keresztül. Ezt a tényt megerősítette ... tanúvallomása is, (28. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) aki szintén úgy nyilatkozott, hogy a felek elköltözését követően egy fiatalember lakott a ... utcai lakásban, illetve egy alkalommal volt felújítás, de az rövid ideig, legfeljebb két hétig, egy hónapig tartott. Nyilvánvaló, hogy amennyiben átmeneti időtartamra biztosította volna csak az alperes a felperes lakhatását, akkor a felperes nem adja bérbe a ... utcai lakását.

Ezen bizonyítékok mérlegelése alapján azt állapította meg az ítéletábra, hogy a felek a felperes gyermekével együtt 2008. október hónaptól 2013 tavaszáig a felperes ... utcai lakásában, majd 2014. május 16. napjáig a ... szám alatti ingatlanban éltek együtt. Ezért az alperesnek a csatlakozó fellebbezése alaptalan, mert a bizonyítékok alapján megállapítható az alperes ..., ... utcai lakásingatlanban történő életvitelszerű tartózkodása.

Alaptalan a csatlakozó fellebbezés abban a részében is, amely az ítélet indokolása azon mondatának megváltoztatására irányul, amely szerint „az alperes az édesanyja nevére szerzett lakóházat használhatta”.

A sérelmezett mondat kizárólag azt tartalmazza, hogy az ingatlan az alperes édesanyjának tulajdonában áll. Nem következik belőle, hogy azt akár az alperes, akár a felek közösen szerezték. A pernek nem tárgya annak megállapítása, hogy az ingatlan vételárát ki fizette ki. Ezt a bíróság nem is vizsgálta, ezért nem lehet alapos az a csatlakozó fellebbezés, amely a kifogásolt mondat olyan tartalmú megváltoztatására irányul, hogy az ingatlan vételárát az alperes szülei fizették ki.

Gazdasági közösség:

Nem ért egyet az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi okfejtésével, hogy a felek gazdasági együttműködése nem állapítható meg. Az élettársi kapcsolat megállapításának feltételeként szabályozott gazdasági közösség fennállásához a teljesen egyértelmű bírói gyakorlat szerint elegendő, ha a felek a külön megszerzett, külön forrásból származó bevételeiket közösen használják fel, közös célra fordítják. Ezzel szemben a perben rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy a felek már az együttélés tartama alatt befolyt jövedelem megszerzésében is együttműködtek, ennek érdekében tevékenységüket összehangolták. Ez az együttműködésük nem csak magánszemélyként valósult meg, hanem az általuk alapított gazdasági társaságok tevékenysége révén is.

Iratellenes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felek a ... Kft.-ben cégtársak voltak, és nem osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a jogvita elbírálása során nincs jelentősége az ebben a cégben egyidejűleg végzett tevékenységüknek, mert ez a tevékenység már „kifutott”. Az élettársi kapcsolat fennállása alatti gazdasági közösség megvalósulását ugyanis abban a teljes időtartamban - tehát 2008. októbertől 2014. májusig - kell vizsgálni, amelyet a felperes élettársi kapcsolatként állít.

A NAV tájékoztatásából (35. sorszám alatti irat és mellékletei), valamint a ... Kft. cégmásolatának adataiból tényként megállapítható, hogy az alperes akkor szerezte meg a felperes ... Kft.-ben

fennálló üzletrészt, amikor munkaviszonya a ... Kft.-nél megszűnt. A felperes előadása szerint az üzletrész megszerzését követően az alperes a ... Kft. keretein belül élelmiszer kereskedelmi tevékenységet folytatott. Az alperes előadása pedig az volt, hogy a felperes üzletrészt „szívességből”, ellenérték fizetése nélkül szerezte meg, a Kft. keretein belül nem dolgozott, hanem munkaviszonyának megszűnése ellenére bejelentés nélkül korábbi munkáltatójánál dolgozott. (Pf. 4. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal)

Teljesen nyilvánvaló, hogy a gazdasági életben egymással semmilyen kapcsolatban nem álló szereplők nem szerzik meg szívességből, ingyenesen egymás tartozással terhelt üzletrészeit. Ezt az ügyletet csak az egymással érzelmi kapcsolatban álló, közös háztartásban élő felek valamilyen, a perben fel nem tárt gazdasági érdeke, együttműködése indokolhatta.

Amennyiben a felperes állításának megfelelően az üzletrész átruházása azért történt, mert az alperes gazdasági tevékenységét a ... Kft.-ben folytatta, a felek közötti gazdasági együttműködés fennállása egyértelműen bizonyította: a ... Kft. üzletrészenek alperes által történő megszerzését követően a Kft. ügyvezetője ugyanis továbbra is a felperes maradt. Ez pedig azt jelenti, hogy az alperesnek, mint a Kft. tagjának és a felperesnek, mint a Kft. ügyvezetőjének közös gazdasági célja lett ettől kezdődően a cég eredményes tevékenységének az elérése; vagyis az ekkor érzelmi kapcsolatban és közös háztartásban élő felek már gazdaságilag is együttműködtek: közös gazdasági céljuk volt az alperes tagsági viszonya és a felperes ügyvezetése mellett működő társaság eredményes működtetése.

Abban az esetben is igazolt azonban a felek közötti gazdasági együttműködés fennállása, ha az alperes állításának megfelelően az üzletrész megszerzése ellenére az alperes semmilyen tevékenységet nem folytatott a Kft.-ben, és bejelentés nélkül korábbi munkáltatójánál dolgozott. A NAV tájékoztatása ugyanis azt igazolja, hogy az alperesnek bejelentett munkaviszonya 2009. augusztus és 2011. április közötti időtartamban a ... Kft.-nél volt, a Kft.-től a NAV nyilvántartása szerint munkaviszonyból származó bérjövödelemben részesült, járulékait a Kft. fizette. Ebben az esetben az üzletrész átruházásával és az alperes alkalmazotti bejelentésével a közös gazdasági cél az volt, hogy ilyen módon biztosítsák az alperes munka,- és társadalombiztosítási jogviszonyának fenntartását. Ezt pedig - tényleges munkavégzés nélkül - az alperes csak a felperes együttműködésével érthette el.

A felek gazdasági összefonódását igazolja az is, hogy miután az alperes új tevékenységi kör folytatását határozta el, a ... Kft. üzletrésze szintén ellenérték fizetése nélkül visszakerült a felperes tulajdonába.

Ugyanez vonatkozik az ... Kft. felperes tulajdonában álló üzletrészenek az alperes által történt megszerzésére is. Ezt az ügyletet a felperes alperes által nem vitatott előadása szerint az indokolta, hogy a felperes ellen a lakásai vételárának kifizetéséhez felvett kölcsön visszafizetése érdekében végrehajtási eljárás indult, ezért célszerű volt, hogy ne legyen végrehajtás alá vonható vagyona. Teljesen nyilvánvaló, hogy üzletrész átruházására ilyen okból egymással semmilyen gazdasági kapcsolatban nem álló felek között nem kerül sor, azt csak a felek közös gazdasági érdeke indokolhatta.

Okiratokkal bizonyította a felperes azt az állítását, (15/F/25/A., 25/B., 26/A., 26/B. szám alatt csatolt iratok) hogy az ... Kft. részére címzett iratokat a felperes címére küldték a cég üzletfelei, illetve a cég könyvelője. Miután ezzel a Kft.-vel a felperes semmilyen jogviszonyban nem állt, sem tag, sem ügyvezető, sem alkalmazott nem volt, a Kft. ügyeinek intézésében való részvételét csak és kizárólag az alperessel, mint a Kft. tagjával és ügyvezetőjével fennálló kapcsolata magyarázhatta.

Ugyanez vonatkozik a ... és a ... alapításában és megszerzésében folytatott felperesi részvételre is. A felperes tevékenységét bizonyítják a 15/F/29., 30. sorszám alatt csatolt iratok. Miután a felperes egyik gazdasági társasággal sem állt jogviszonyban, a felperesnek ezt a tevékenységét szintén csak és kizárólag a gazdasági társaságok 100%-os tulajdonosával és ügyvezetőjével, az alperessel

fennálló kapcsolata indokolhatta. Amennyiben a felek teljesen elkülönülten, kizárólag saját gazdasági társaságaikban, üzleti kapcsolat nélkül tevékenykedtek volna, nem merülhetett volna fel, hogy a felperes az alperes ügyvezetése alatt működő cégekben bármilyen adminisztrációs tevékenységet végezzen.

Az alperesnek, mint a gazdasági társaságok tagjának, és a vele érzelmi kapcsolatban álló és közös háztartásban élő, de a gazdasági társaságokkal semmilyen jogviszonyban nem álló felperesnek a gazdasági társaságok tevékenységében való aktív részvételét tehát kizárólag a közöttük fennálló, az élettársi kapcsolatból adódó gazdasági közösség indokolhatta. Közös gazdasági céljuk pedig a gazdasági társaságok eredményes működtetése volt.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben jelentősége van annak a ténynek is, hogy a jogilag a felperestől teljesen függetlenül, az alperes tagsága, illetve ügyvezetése alatt működő valamennyi gazdasági társaságnak - így az ... Kft.-nek, az ... Kft.-nek, a ... Kft.-nek a székhelye a felperes tulajdonában álló ... utcai ingatlanban volt. A ... utcai ingatlan azonban nem csak székhelye volt ezeknek a Kft.-nek, hanem az alperesnek ténylegesen az irodája is itt volt és az alperes itt is dolgozott. Ezt bizonyítja ... (13. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldal) és ... (33. sorszám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) tanúvallomása. Az alperes ugyan azt állította, hogy a tagsági viszonya mellett működő Kft.-k a székhely bérletéért a felperesnek bérleti díjat fizettek. Ezt az állítást a felperes tagadta és az alperes az állítását meg sem kísérelte bizonyítani, így tényként csak azt lehet megállapítani, hogy a felperes ingyenesen biztosította ezeknek a Kft.-nek a székhelyet, illetve az alperesnek az iroda helyiségét. Ezt pedig kizárólag az indokolhatta, ha a felek között a gazdasági közösség is fennállt, mert egymással semmilyen gazdasági kapcsolatban nem álló fél nyilvánvalóan nem biztosít a másik fél számára ingyenesen jelentős értékkel bíró irodahasználatot, illetve cégei számára székhelyet.

A felperesnek az alperes üzlettársa és barátja, ... ügyvezetése alatt álló ... Kft.-ben (amely Kft.-nek 2014 májusában a ...-n keresztül az alperes tulajdonában álló ... volt a tulajdonosa) fennálló munkaviszonya ugyanazon a napon szűnt meg, (1/F/16. sorszám alatt csatolt munkaviszony megszüntetésére vonatkozó megállapodás) mint amikor a felek kapcsolata véglegesen megszakadt. Ebből a tényből arra lehet következtetni, hogy a felek közötti érzelmi kapcsolat megszakításával egyidejűleg az volt a cél, hogy a még fennálló üzleti kapcsolat, illetve annak lehetősége is megszűnjön a felperessel. Nyilvánvaló, hogy amennyiben semmilyen összefüggés nem lett volna a felek érzelmi kapcsolata és a felperesnek az alperes üzlettársa ügyvezetése alatt álló cégben fennálló munkaviszonya között, abban az esetben az életközösség megszakítása nem indokolta volna a munkaviszony megszűnését is.

Állította a felperes azt is, hogy az életközösségük fennállása alatt alapított Kft.-k elnevezése is tükrözte az azok tevékenységében való közös részvételüket. A cégek elnevezése ugyanis a felek keresztnévének összetételéből adódott az ... Kft.-nél, a ... Kft.-nél, a ... Kft.-nél, illetve az ... Kft.-nél. Ezt a felperesi állítást az alperes tagadta, mert előadása szerint az ... rövidítés nem a felek keresztnévére, hanem az ... névre utalt. (12. számú jegyzőkönyv 4. oldal) Ez az alperesi álláspont azért nem fogadható el, mert egyrészt a nevek kombinációja nem csak ...-ként fordul elő, hanem ...-ként is - amely az ... eredetet már nem támasztja alá - , másrészt pedig az ... megnevezés teljesen egyértelműen az ... és ... keresztnév rövidítésének összevonásából származik.

Az ítéletábra álláspontja szerint nem zárja ki a gazdasági közösség fennállását az a tény sem, hogy a felek az egyes gazdálkodó szervezeteken belüli feladatokat megosztották: a felperes folytatta az üzletszerzést, tartotta a partnerekkel a kapcsolatot, az alperes pedig az üzletek lebonyolítását végezte. Ez éppen a felek tevékenységének összehangolását jelenti; azt, hogy minden cégen belül

mindkét fél azt a munkát végezte, amihez a leginkább értett. Az a tény, hogy a cégek partnerei a felek részére az általuk szerzett üzletek után külön - külön jutalékot fizettek, (... tanúvallomása 13. sorszám alatti jegyzőkönyv 6. oldal; és ... tanúvallomása 33. sorszám alatti jegyzőkönyv 2-8. oldal) illetve az ... Kft. és az ... Kft. között erre vonatkozó szerződéses megállapodás volt, szintén nem zárja ki a felek gazdasági közösségét. Különösen abban az időtartamban, amikor még mind a felperesnek, mind az alperesnek volt saját cége, természetes, hogy az egyes cégek a partnereikkel külön-külön számoltak el.

A felperes maga adta elő a másodfokú tárgyaláson, hogy az általa közvetített üzletek után havi elszámolás alapján az alperestől is kapott jutalékot. Amennyiben az élettársak gazdasági kapcsolata csak mint magánszemélyek között állt volna fenn, a közöttük lévő pénzügyi elszámolás valóban aggályossá tehetné a közös gazdálkodás megállapíthatóságát. Jelen perben azonban a felek nem csak magánszemélyként, hanem gazdasági társaságok tulajdonosaiként is üzleti kapcsolatban álltak egymással is és közös üzleti partnereikkel is. Nem az alperes adott magánszemélyként jutalékot a felperesnek, hanem az éppen általa tulajdonolt Kft.; a Kft. és a felperes, vagy a felperes által tulajdonolt Kft. között lebonyolított üzleti kapcsolat alapján. Az alperesi Kft.-ket terhelő jutalék fizetési kötelezettség az üzletet szerző partner felé pedig akkor is fennáll, ha az a partner éppen a Kft. tagjával érzelmi kapcsolatban és közös háztartásban álló személy, vagy annak a tagsága mellett működő gazdasági társaság. Nem zárja ki tehát a felek közötti gazdasági közösség fennállását az a tény sem, hogy azok a Kft.-k, amelyekben tag volt az alperes, jutalékot fizettek a felperes, vagy a felperes tagsága mellett működő Kft. részére. A jutalékkal pedig csak a felperes üzletszerzési tevékenységét számolták el, ezen felül volt olyan tevékenysége is a felperesnek az alperes gazdasági társaságaiban, ami elszámolás nélkül maradt.

Ezen indokok alapján az ítéletábró bizonyítottan látta azt a felperesi előadást, hogy a felek gazdasági közössége kiterjedt a kapcsolatuk fennállása alatt létesített gazdasági társaságok közös, összehangolt tevékenységére, az abban történő együttműködésre, és közös gazdasági céljuk a gazdasági társaságok minél eredményesebb működtetése volt.

A gazdasági társaságokon keresztül fennálló gazdasági együttműködésen kívül is volt azonban a felek között olyan pénzügyi kapcsolat, ami szintén azt a felperesi állítást támasztja alá, hogy viszonyuk nem kizárólag az érzelmi közösségre és a közös háztartásra korlátozódott.

Egyezően adták elő a felek ugyanis azt, hogy még együttélésük tartama alatt, - a Pf.4/A/1. sorszám alatt csatolt irat alapján 2013. év márciusában - közös döntésük alapján együttműködtek abban, hogy a felperes ... és ... utcai ingatlanait a követeléskezelő ... Rt.-től megszerezve értékesítsék. Az ehhez szükséges szerződéseket az alperes kötötte meg a ... Zrt.-vel és az anyagi fedezetet is az alperes biztosította.(5. sorszám alatti jegyzőkönyv 13. és 14. oldal; 13/F/2. sorszám alatti csatolt irat; 16. sorszám alatti előkészítő irat 3. oldal; 33. sorszám alatti jegyzőkönyv 10. oldal; Pf. 4. számú jegyzőkönyv 4. oldal és Pf.4/A/1. szám alatt csatolt irat) Az alperest előadása szerint ebben az ügyletben az üzleti lehetőség, és az a cél vezette, hogy segítsen a felperes problémájának megoldásában: ez pedig azt jelenti, hogy az érzelmi kapcsolatban álló és közös háztartásban élő felek közös gazdasági célja volt a két ingatlan tehermentesítése és értékesítése.

Ennek lebonyolítását követően is volt még együttműködés a felek között: az alperes tette lehetővé a felperes számára a szám alatti ingatlan megvételét.

Egyezően adták elő a felek, hogy 2014. évben a szám alatti ingatlan vételéhez az alperes járult hozzá 24.500.000 forinttal. Nem tisztázott, hogy ennek a jogcíme pontosan mi volt: a felperes állítása szerint az összeg átadása az élettársi vagyongegosztás részeként történt részleges elszámolás volt (16. sorszám alatti előkészítő irat 3. oldal), míg az alperes előadása az volt, hogy ezt az összeget szóbeli megállapodás alapján, kölcsön jogcímén adta a felperesnek, amely összeget

visszakér a felperestől, mert a juttatott készpénz felhasználásával vásárolt ingatlanban szerzett tulajdoni hányadot a felperes édesanyjának ajándékozta. (5. sorszám alatti jegyzőkönyv 14. oldal; 22. sorszám alatti jegyzőkönyv 8. oldal; 33. sorszám alatti jegyzőkönyv 10. oldal; Pf.4. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldal)

Az ingatlan megszerzése 2014. május 23. napján történt (5/1. sorszám alatt csatolt tulajdoni lap másolat) és ez időben teljesen egybeesik a felperesnek a közösen használt ingatlanból 2014. május 16. napján történt kiköltözésével. Életszerűtlen, hogy az alperes az életközösségük megszakadásakor szóbeli megállapodás alapján, fedezet nélkül úgy ad jelentős összegű kölcsönt a felperesnek, hogy a felperes munkaviszonyának ekkor történő megszűnése miatt is a visszafizetés kétséges. Ezért valószínűbbnek tűnik, hogy a felperesi állításnak megfelelően a 24.500.000 forint felperes rendelkezésére bocsátása az élettársi közös vagyon megosztásának része volt. Ez pedig azt jelenti, hogy az alperes a pénz átadásával maga is úgy tekintette, hogy a felek között olyan kapcsolat volt, amely elszámolást feltételez, és részben kész is volt erre az elszámolásra.

A felek ellentétesen nyilatkoztak arról, hogy a felek a gazdasági társaságaik összehangolt tevékenysége révén megszerzett jövedelmüket hogyan használták fel: a felperes állítása az volt, hogy családként éltek együtt, közös háztartást vezettek, megélhetésük, közös utazásaik és életvitelük valamennyi költségét a gazdasági társaságok működtetéséből befolyt jövedelmükből közösen biztosították. Az alperes ezt tagadta: előadása szerint nem volt közös háztartásuk, soha nem reggeliztek, ebédeltek, vacsoráztak együtt, semmilyen közös költségezésük nem volt. (Pf.4. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldal)

Az elsőfokú ítélet ebben a körben azt állapította meg, hogy a felek együttélése úgy valósult meg, hogy a másik fél tulajdonában álló ingatlant használó fél a lakás fenntartásával, használatával együtt járó költségekben egyáltalán nem vett részt; (ítélet 3. oldal 4. bekezdés 13. sor) illetve megállapította azt is, hogy a háztartásvezetés és saját tartásuk körében kölcsönösen teljesítettek egymás javára, pl. a bevásárlás költségeit esetenként kizárólag egyik vagy másik fél viselte. (ítélet 3. oldal 4. bekezdés 22. sor) Az elsőfokú ítéletnek ez a megállapítása minden alapot nélkülöz; még a felek sem tettek ilyen tartalmú előadást. Az elsőfokú eljárásban kizárólag a 2015. április 8. napján tartott tárgyaláson hangzott el a rezszi viselésére vonatkozó kérdés, az arra adott válasz azonban a tárgyalási jegyzőkönyvben értelmetlen. (5. szám alatti jegyzőkönyv 3. oldal utolsó bekezdés)

... tanúvallomásában megerősítette a felperesnek azt az előadását, hogy családként éltek együtt, zsebpénzét a felek közösen biztosították, az autókat közösen használták, a hajót a felek együtt választották ki. Ez a tanúvallomás ugyan igazolja a feleknek a cégek tevékenységén kívüli, a magánéletben is megvalósult közös gazdálkodását, a felperes gyermekének a tanúvallomását azonban ebben a körben - szemben a közös lakásban történt együttélésre vonatkozó tanúvallomásával - más bizonyíték, objektív adat nem támasztja alá.

Ennek az ítéletábra azért nem tulajdonított döntő jelentőséget, mert az élettársi kapcsolat megállapításának feltételeként szabályozott gazdasági közösség fennállásához elegendő az is, ha a felek a külön megszerzett, külön forrásból származó bevételeiket közösen használják fel. Ezzel szemben a perben rendelkezésre álló adatok alapján az volt megállapítható, hogy a felek között ennél szorosabb gazdasági együttműködés valósult meg: már az együttélés tartama alatt befolyt jövedelem megszerzésében is együttműködtek. Az üzleti tevékenységen kívüli, így pl. a felperes ingatlanainak tehermentesítésében megvalósult együttműködésük pedig már elegendő bizonyítékot jelent az élettársi kapcsolat feltételét jelentő gazdasági közösség megállapításához annak tisztázása nélkül is, hogy a mindennapi életvitelük során hogyan gazdálkodtak.

Nem osztja az ítéletábra az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a felek gazdasági együttműködése kizárt, mert együttélésük alatt nem keletkezett olyan vagyon, ami összetételében,

szerkezetében és mértékében alkalmas arra, hogy a közös vagyonszerzési célzatot, szándékot és tudatot igazolja. A felek tudatának feltételezése nélkül csak a cégmásolatok, mint teljesen egyértelmű, objektív okirati bizonyítékok alapján is teljesen egyértelmű például a vagyonvegyülés az ... Kft. esetében: ennek a Kft.-nek az üzletrészét az alperes közreműködésével a felperes szerezte meg; majd az az alperes tulajdonába került úgy, hogy egyik fél sem állította, hogy az alperes ellenértéket fizetett érte. Ez a Kft. ... Kft. néven pedig része lett - és az életközösség megszakadásakor még része is volt - annak a céghálózatnak, amelynek tulajdonosa az a ..., amelynek részvényei 100%-ban az alperes tulajdonában állnak.

Iratellenesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a felek együttélése alatt nem merült fel olyan „praktikus ok”, ami indokolta, hogy a felperes ne szerezzen végrehajtás alá vonható vagyontárgyat: a felperes előadta, (5. szám alatti jegyzőkönyv 5. oldal és 6. szám alatti jegyzőkönyv 2. oldal) hogy a lakásai vételárának kifizetéséhez felvett kölcsön visszafizetése miatt végrehajtás indult ellene, ez indokolta az ... Kft. üzletrészének alperesre történt átruházását, és ezért nem lehetett a személygépkocsik bejegyzett tulajdonosa sem.

Az élettársi kapcsolat tartama alatt keletkezett vagyonszaporulat: a felek az élettársi kapcsolat megszakításakor rendelkeztek olyan vagyontárgyakkal, amely az élettársi kapcsolat létesítésekor még nem volt a tulajdonukban. Erre a vagyonszaporulatra pedig a Ptk. 578/G. § (1) bekezdés alapján az a vélelem, hogy az a szerzéshez való hozzájárulásuk arányában az élettársak közös tulajdona. (EBH2010. 2227; BH2007. 122)

Ezen indokok alapján az ítéletábra azt állapította meg, hogy a felek között legkésőbb a ... Kft. felperesi üzletrésze alperes által történt megszerzésének időpontjától, 2009. június 23. napjától kezdődően fennállt az a gazdasági közösség is, ami az élettársi kapcsolat megállapításának feltétele. Ennél korábbi időszakra gazdasági együttműködés nem állapítható meg a felek között.

A rendelkezésre álló adatok szerint a felek kapcsolata a felperesnek és gyermekének a ... ingatlanból történő elköltözéséig, 2014. május 16. napjáig fennállt. Nem változtat ezen az az alperesi állítás sem, hogy ezt megelőzően az alperes már külső kapcsolatot létesített. Önmagában ez a tény nem alkalmas annak megállapítására, hogy életközösségük már ezt megelőzően teljes mértékben megszakadt.

Ezért az ítéletábra azt állapította meg, hogy a felek 2009. június 23. napjától 2014. május 16. napjáig élettársi kapcsolatban éltek.

A felperes keresete az élettársi közös vagyon megosztására irányult. A keresettel érvényesített jog fennállása, tehát a követelés jogalapja körébe az élettársi kapcsolat fennállásának és időbeli kereteinek a meghatározása tartozik. Az ítéletábra az élettársi jogviszony fennállásáról, annak időbeli terjedelméről a másodfokú eljárásban a Pp. 253. § (2) bekezdésének utolsó fordulata alapján hozott, a Pp. 213. § (3) bekezdése szerinti közbenső ítélettel döntött. Az élettársi közös vagyon megosztása, a vagyoni igények rendezése tekintetében - ide tartoznak a ... értékére vonatkozó, az elsőfokú ítélet 5. oldalának utolsó, és 6. oldalának első bekezdésében tett megállapítások - pedig az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban a felek által előterjesztett és szükséges bizonyítás lefolytatása után a vagyontársaság átfogó megszüntetése kapcsán dönthető el a felperest megillető követelés mértéke.

A közbenső ítélettel elbírált körben a felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért a Pp. 239. §-a szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperesnek ebben a körben felmerült másodfokú per költségének megfizetésére. A pertárgy értéke az élettársi kapcsolat

fennállásának megállapítása esetén az Itv. 39. § (1) bekezdés c) pontja alapján 600.000 forint. Ennek megfelelően a felperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték 48.000 forint, az ügyvédi munkadíj pedig a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján 15.000 forint, amelynek megfizetésére pervesztessége folytán az alperes köteles. A csatlakozó fellebbezés eredménytelensége folytán az alperes viseli az általa lerótt csatlakozó fellebbezési illetéket is.

A hatályon kívül helyezéssel érintett körben felmerült másodfokú költséget az ítélet tábla a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csak megállapította. A felperes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 2.452.000 forint. A felmerült ügyvédi munkadíjat pedig a kifejtett ügyvédi képviseleti tevékenységhez igazodóan, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg az ítélet tábla. Ennek viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie az eljárást befejező határozatában.

Budapest, 2017. január 31.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
bíró

dr. Kovács Mária s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: